

Bulletin

Sommer 2004

Innhold:

Digtets Aand
 Kjære brodre
 Under lupen: Jeg undres
 Fra redaksjonen
 Logeballet
 Prolog til ballet
 På tokt til Horten
 Ekskursjon
 Historien om en ateist
 Hyllest til den beskjedne
 Skogkapellet
 En pasients erindringer
 Sekretæren informerer

DIGTETS AAND

JOHAN SEBASTIAN WELHAVEN

Hvad ei med Ord kan nævnes
 i det rigeste Sprog,
 det Udsigelige
 skal Digtet røbe dog.

Af Sprogets strenge Bygning,
 af Tankeformers Baand
 stiger en frigjort Tanke,
 og den er Digtets Aand.

Den boede i Sjælen
 før Strophens Liv blev til,
 og Sprogets Malm er blevet
 flydende ved dens Ild.

Den gennemtrenger Ordet
 lig Duft, der stiger op
 af Rosentræets Indre
 i den aabnede Knop.

Og skjønt den ei kan præges
 i Digtets Tankerad,
 den er dog der til stede
 som Duft i Rosenblad.

Glem da den gamle Klage,
 at ingen Kunst formaaer
 at male Tankefunken,
 hvoraf et Digt fremstaaer.

Thi hvis den kunde bindes
 og sløres af paa Prent,
 da var i denne Skranke
 dens Liv og Virken endt.

Den vil med Aandens Frihed
 svæve på Ordets klang
 den har i Digtets Rhythmer
 en stakket Gjennemgang,

En Gjennemgang til Livet
 til Læserens Bryst;
 der vil den vaagne atter
 i Sorrig eller Lyst.

Og næres og bevæges
 og blive lig den Ild,
 der laae i Digtersjælen,
 før Strophens Liv blev til.

Kun da bevarer Digtet
 sin rette Tryllemagt,
 det Udsigelige
 er da i Ordet lagt.

Betragt den stille Lykke,
 der gjør en Digter varm,
 mens Aanden i hans Sange
 svæver fra Barm til Barm.

Lad kun hans Rygte hæves
 mod sky af Døgnet Vind,
 det er dog ei den sande
 Kvægelse for hans Sind.

Men naar hans Tankebilled.
 Med eller uden Ry.
 Finder et lutret Indre. og fodes
 der paany -

O. bring ham da et Budskap
 om dette Aandens Bliv:
 thi dermed er der lovet
 hans Verk et evigt Liv.

.Kjære brødre i Loge 56. Johan Middelthon

Det har vært mange fine møter våren 2004, som startet opp med juletefest den 4. januar. Juletefestene våre som vi samarbeider med loge nr. 9 Caritas, loge nr.2 Eidsvoll om, er blitt så populære at vi fra neste år må dele oss på grunn av plassmangel.

14 januar var det nyttårs møte med gode skuespillere som fremførte nyttår's spillet.

I februar hadde vi en forfremmelse til Den edle kjærlighets grad av bror Jan Kristian Nettland.

Også i år var det torskeaften med diverse tilbehør, noe våre logebrødre satte stor pris på.

Privatnemndens aften hadde mange morsomme innslag.

28 februar vårt tradisjonelle Nyttårs ball, og heller ikke i år skuffet " Rosa på ball " som lettet noe på takhøyden i år også inne i spisesalen. Vi kunne vel ønske oss flere brødre til sted på denne aften.

10 mars hadde vi en forfremmelse til Det gode vennskaps grad av brødrene Christian Eisenberg og Knut Håkon Nilsen.

17 mars bestilte UM buss med adresse Horten. Vi skulle besøke vår vennskaps loge nr. 40 Vem. Vi var invitert til å overvære en 25 veteran juvel tildeling, og mange av brødrene var med på denne turen.

Vår store dag må være 24 mars da det var innvielse av 4 nye brødre, Lars Henrik Bjerkaas, Uno Stjernstrøm, Knut Iversen og Kristoffer Bergan. Vi ønsker dem velkommen.

Den 28 april hadde vi en forfremmelse til Den høye sannhets grad av bror Tore B. Ramton.

I april ekskursjon: Et interessant møte på Stortinget.

Kulturaften med CM i spissen for en teater gruppe på 10 brødre fremførte spillet Damon og Pintias på en profesjonell måte. Takk skal dere ha.

Nå ser vi frem til en hyggelig sommer avslutning sammen med våre venner fra loge nr. 40 Vem.

Jeg vil få takke alle sammen for et innholdsrikt program og et hyggelig samvær og samarbeid i denne terminen, og ønsker alle brødre og deres familie en god sommer.

Terje Christoffersen
Overmester

Onsdag er logedag!

JM BULLETIN LOGE NR.56 JOHAN MIDDELTHON SOMMER 2004

☆ EksOM
Per Arild Nesje
tlf. 67 56 27 03

☆ OM
Terje Christoffersen
tlf. 22 75 68 68

☆ UM
Jan Urban Sandal
tlf. 67 90 73 90

☆ RED/LAYOUT
Ove Lund
tlf. 67 56 70 81

☆ SEKR.
Ove Morten Nilsen
tlf. 66 80 25 06

☆ SKATTM.
Johan Gjermshus
tlf. 22 25 68 18

☆ KASS
Bjørn Thorkildsen
tlf. 22 55 63 42

☆ REDAKSJON
Hans Chr. Rasmussen
Tore B. Ramton
Hans Juel Næss

Redaksjonen forbeholder seg rett til å refusere, forkorte, omredigere eller omskrive innleggene.

Jeg undres:

Hvorfor det! Jo for en tid tilbake – det vil si kort etter fjorårets store innsamlingsaksjon til inntekt

for **SOS Barnebyer** hadde jeg en samtale med en bror fra en annen Loge – jeg sier ikke hvilken.

Da samtalen kom inn på forannevnte innsamlingsaksjon og det gode resultat, ga denne bror uttrykk for sin store skuffelse over at **Odd Fellow Ordenen** hadde fått så lite PR i forbindelse med aksjonen.

Det er da : Skal vårt sosiale engasjement være betinget av den PR verdi som blir **Ordenen** eller **Logen** til del?

Den forannevnte bror er ellers en meget sympatisk mann og, så vidt jeg vet, meget vel ansett og har atskillig lenger ”fartstid” i **Odd Fellow** enn meg. Av respekt for denne bror tok jeg ikke opp emnet Til diskusjon. I ettetid har tanken plaget meg: Skal vår innsats i det godes tjeneste være betinget av den PR vi oppnår? Hva er viktigst? **Jeg undres!**

I v, k og s
PCS

Dessverre har innlegg fra brødrene til ” Under Lupen ” eller annet de senere år vært fraværende. Dette er beklagelig ettersom denne siden er ment å skulle ivareta brødrenes muligheter til å gi uttrykk for sine tanker og meninger, det være seg ris eller ros.

Redaksjonen stiller da følgende spørsmål:

Er forholdene i vår loge nå så bra at det ikke er noe som det kan stilles spørsmål ved eller være meninger om. Noe som kan gi grobunn for en diskusjon eller en debatt? .

Kan det være at ren beskjedenhet må betraktes som en terskel man ikke ønsker eller tør bevege seg over?

Mange brødre har gitt uttrykk for at de ønsker en logeavis. Om ” Bulletinen ” fortsatt skal være levedyktig er redaksjonen avhengig av at alle brødre gir sitt besyv med.

Derfor, kjære bror, - Ha tro på deg selv - grip muligheten , ta pennen fatt og la andre få ta del i dine meninger. Hvilket tema du ønsker å skrive om bestemmer du selv. Vi forutsetter imidlertid at innleggene er høvelige og passende for vår avis.

Redaksjonen imøteser og ser fram til å motta ditt innlegg !!!

Vennskapens gyldne regel er å høre på andre på samme måte som du vil at de skal høre på deg.

David Augsburg

Logeballet 28. februar 2004

Den siste lørdagen i februar var det igjen tid for logeball. Rundt regnet 80 forventningsfulle og festkleddede mennesker fant veien til Stortingsgaten 28 denne kvelden. Først ble vi høytidelig ført inn i A-salen hvor Overmester Terje Christoffersen ønsket oss alle velkommen. Vi fikk ta del i en liten historikk om hvordan Erik Fuglseth som pådriver startet det første logeballet i vår loges regi for hele 30 år siden. Noen fine musikkstykker gjorde sitt til å sette stemningen og bidra til at vi alle fikk roet oss ned.

Vel ute i salongen igjen ble det servert champagne og det tok ikke lang tid før praten gikk både høyt og livlig. Så ble vi invitert til sette oss til bords. Bordet var nydelig pyntet og det var ikke tvil om at dette ville bli et flott festmåltid. Overmester ønsket alle velkommen til bords og utbrakte Hans Majestet Kong Harald V's skål. Deretter ble Kongesangen sunget.

Kveldens Toastmaster, Per Christian Sommerfelt, ble introdusert og han ledet bordet med både stil og eleganse. I mangel av vår "faste" prolog forfatter Oddmund Reppe som i år ikke kunne være med på gildet, så var vår aller ferskeste bror Christian Eisenberg blitt forespurt om å holde kveldens prolog. Dette gjorde vår "nye" bror på en utmerket måte og vi har helt klart fått ennå en ordkunstner inn i våre rekker.

Maten er viktig på en slik kveld og den holdt god kvalitet også denne kvelden. Det ble servert "helstekt ytrefilet av okse" og til dessert "villbær med vaniljesaus". Smaksopplevelsen ble fullbyrdet av den gode rødvinen som ble servert og stemningen ved bordet var meget god.

Kveldens festtale ble gitt av EksOM Mona Granås fra Rebekkaloge nr. 28 Margaret Skuledatter som fokuserte på vårt nære og gode forhold mellom vår loge og flere av logene i både i Horten og Tønsberg. Det er mange nære bånd mellom Stortingsgaten 28 og disse Vestfoldbyene. Noen av disse båndene ble både fornyet, forsterket og utvidet denne fine februarkvelden.

Ellers så kan det nevnes at Rosa på Ball, i god tradisjon, ble sunget 3 eller 4 ganger i løpet av middagen. Vår avdøde bror, Frank, som var så glad i denne sangen ville vært stolt av oss.

Etter at serveringspersonalet var blitt behørig takket for sin innsats flyttet vi inn i salongen hvor kaffe og diverse avec ble servert. "Bjølsengaten Børst & SpaserCompagnie til underholdning og dans for voksen ungdom" spilte opp og mange benyttet muligheten til å svinge seg litt utover kvelden.

Toastmasterens siste oppgave denne kvelden var å lede Polonesen. Dette gjorde han sammen med sin sin bedre halvdel på en utmerket måte. Team Sommerfelt ledet oss rundt om i lokalene med både presisjon og stil. Polonesen var en perfekt overgang fra det stilfulle bordet og til den litt mer avslappende siste del av kvelden med både dans og hyggelig samvær i salongen.

Tusen takk for nok et suverent logeball.

Per Arild Nesje.

Logeball 28.02.04

Prolog

Først en hilsen fra Oddmund Reppe Taler, dikter, hoffpoet
Med ham tilstede ville jeg neppe Fått lov å være ordatlet.
Vi ønsker dere alle velkommen til fest Med gleden som står høgt i tak
Velkommen skal du være, kjære gjest I gode venners lag!
Da jeg forleden kom hjem fra Ribe Forandringen i Oslo var total
Ribe i Danmark-die alte Liebe-- Hovedstaden i sanning paranormal!
Stortingsgaten var nyasfaltert Alle veier var holdt vedlike
Hele Oslo var habilisert Og det var stas å bo i riket.
Norge med EU i union? Begynnelsen det var Schengen
Med Bondevik på permisjon Norge er med i gjengen!?
Var god neste! Visestatsminister Mullah Kriker
For demokratiets beste! Mens andre sviker.
Og på alle rikets kanter Styrer kvinnen fylke og stat
Fram med damer,mødre,tanter Menn passer barn og lager mat.
US of A er right on track Visst var de triggerville
Demokratene er back Men er de snille?
Vi ringer til mars og til måne Du rykker stadig fram i køn!
Mobilen din-får jeg låne? Eller kaste den i sjøen?
1804- Napoleon ble til keiser kronet Og 100 lange år er gått
Da en annen keiser tronet -1904- Og Ålesund var gjenoppstått!
Når så dette år er omme—Hva vil da komme ???
Solen blir mørk og månen og Vår verden er mørk fra før
Norge lindrer nøden ofte nok I øst,vest,nord og sør!
På vår globale ferd Ser vi sult og krig, pestilens og kiv
La oss kjempe for en bedre verd Og ett bedre liv!

To måneder inn på det nye året Pluss en dag da kvinnen frier tett
Er det på tide å slå ut håret Med skuddårets hevdvunne rett.
Ikveld er det lov, ikveld er det fest Da koser vi oss med mat og dram
Å gjør vi det vi liker best For straks skal musikken fram!
Vi tar en sang og vi tar sjansen For nå er vi her
Vi legger på sprang og så til dansen Og våren er nær!
Alle som kan vil reise seg Og sikte seg inn på mål
Ved straks å utbringe sammen med meg Det Gode Vennskaps Skål!

Christian Eisenberg Loge JM Nr 56

Emne: Fredagstanker over overgangen til lørdagen

Er forfattet av Kjell Henrik Henriksen, redaktør i Odd Fellow Bladet, og her gjengitt med hans tillatelse.

Hei

Noen tanker ved overgangen til helgen kan vi vel ta med oss. Vi bør i grunnen ikke hovmode oss over hverandres erkjennelse. Kanskje skulle vi bruke mer tid til å samtale om hvordan vi oppfatter den meget kompliserte virkelighet vi er plassert i. For den som kan noe historie er det åpenbart at vi alle blir et barn av vår egen tid. Vi er dømt til å leve i vår tids verdensbilde. Og spørsmålet om tro, erkjennelse, åpenbaring og forglemmelse er komplekst. Så komplekst at det for alvorlig å spøke med. Men her kommer altså og allikevel ukens historie:

Historien om en ateist

Dette er historien om ateisten som gikk en tur i skogen og beundret alt hva «den evolusjonære tilfeldighet» hadde skapt:

o Hvilket majestetisk tre!

o Hvilken kraftfull elv!

o Hvilke skjønne dyr!

Alt dette sa han til seg selv.

Mens han gikk langsmed elven hørte han plutselig det braket i buskene. Og med ett så han en syv fots grizzlybjørn komme settende mot seg.

Han løp så raskt han kunne bortover stien. Han fikk så vidt snudd seg noen ganger og oppdaget desperat at bjørnen nærmet seg. Han snublet og med øynene fulle av tårer merket han at bjørnen var kommet over ham. Bjørnen hadde allerede hevet labben til slag.

I samme øieblikk skrek ateisten: «Å, min Gud»

Tiden sto stille

Bjørnen var som frossen

Skogen var taus

Til og med elven sluttet å renne

Et vakkert lys skinte på mannen og en røst hørtes :

«Du har fornektet min eksistens i alle disse år, undervist andre om at jeg ikke eksisterer og gitt tilfeldighetenæren for skaperverket.

Venter du at jeg skal hjelpe deg ut av denne kattepinen?

Skal jeg heretter kunne regne deg som en av mine Troende?»

Ateisten så direkte inn i lyset og tekte seg om. Så sa han

«Det ville være direkte falskt å be deg behandle meg som en Troende allerede nå.

Men du kunne kanskje gjøre bjørnen til en Troende?»

«Det er greit det» sa stemmen. Lyset forsvant, elven fortsatte å renne og skogen suste igjen som før.

Bjørnen derimot senket sin høyre labb og la den mot den venstre og ba:

«Herre. For dine gaver og den mat som du nå skjenker meg, vil jeg takke deg. Amen»!

Fortsettelse neste side

Fortsettelse fra foregående side

Ja, her får hver enkelt gjøre seg opp sin mening om en slik historie. Men noen sitater har jeg også plass til. Når man har levd noen år blir man klar over sannheten i at:

"Det verste et menneske kan gjøre mot seg selv, er å gjøre urett mot andre"

Jeg vet ikke hvem som har sagt det. Men sant er det. Hvis man gjør urett mot andre, skaper man sår i seg selv som vanskelig leges. Derfor er det mer påtrengent når man blir eldre å erfare at sannheten skal frigjøre oss. Å søke sannheten er en medisin mot å gjøre urett mot andre. Eller hva mener du?

Hvem er kjedelig? Mennesker som kan noe? Neppe. De som elsker dine? Definitivt ikke!

Jeg liker ordet **amatør**. Det betyr den som elsker. Kanskje skulle vi i livet være mer amatører enn profesjonelle?

Alexander L. Kielland sier:

"Mennesker som kan noe og elsker noe, er aldri kjedelige"

Alexander Solsjenistsyn er en russer med stor integritet og har erfart store lidelser. Begrepet frihet har opptatt meg mye i den senere tid. Det er en dyp erkjennelse i hans utsagn om at:

**«Når du har tatt absolutt alt fra en mann,
er han ikke lenger i din makt.**

Da er han fri igjen»

Jeg ønsker for dere alle en vakker helg og om de ovenstående linjer kan være til noen glede er intet mer gledelig for meg.

Følgende stod å lese i en avis tidlig i åttiårene. Jeg vet ikke hvilken.

Hyllest til den beskjedne

For noen år siden besøkte jeg en restaurant i Stockholm. Ved sidebordet satt en større forsamling av herrer med hver sin øl og førte en livlig og støyende samtale.

Den ene muntre replikken avløste den andre, og det var øyensynlig ikke lett å hevde seg i dette selskapet.

Blant annet la jeg merke til en av de tilstedeværende, en liten uanselig mann som i det hele tatt ikke kom til orde. Jeg syntes nesten litt synd på

ham, men plutselig - da det oppsto en liten pause - fikk han, tross alt, lurt inn en aldri så liten setning, og lykkelig lente han seg tilbake i stolen. Han hadde fått avlevert en replikk, selv om den ble fullstendig overhørt av de andre!

Slik er de beskjedne, tenkte jeg. De har ikke så store krav til livet, og det skal ikke så meget til for å gjøre dem fornøyd. Men likevel hører de med og spiller på sin måte en større rolle enn de aner.

Kort sagt:

*De beskjedne
stikker seg
aldri frem
og man
får ikke
riktig øye
på dem
for man
i sannhetens
bleke skjær
får se
hvor fine
de egentlig er ...*

I samfunnslivet inntar de beskjedne ofte en underordnet

stilling, og blir ikke alltid så påaktet som de burde. Men de passer med troskap sitt yrke, og sørger for å holde de mange små hjul - i gang... De bidrar til å holde veier og gater i skikkelig stand - de holder orden på parker og idrettsanlegg og mange andre høyst nødvendige ting. De inngår m.a.o som en viktig bestanddel av samfunnets store husholdning - og også i selskapslivet spiller de en større rolle enn man kanskje skulle tro.

Man snakker så ofte om gode selskapstalere. Men man

burde også snakke om gode gode selskapslyttere - og til disse hører i høy grad de beskjedne.

Ja det kan være noe stillferdig og fint nettopp ved slike mennesker. De er ikke så selvopptatte som sine mer robuste og livsdyktige medmennesker - og heller ikke så flinke til å skaffe seg alle slags fordeler i livet. Og frem for alt er de mer forsvarsløse - og bare av den grunn fortjener de en ekstra liten hyllest.

Og nettopp fordi de selv er beskjedne og ikke alltid preserer så meget - kan de til gjengjeld bety desto mer for

andre. Eller som det heter i et lite vers:

*Vanligvis
kommer man
langt på vei
ved å være
fylt av
sitt "eget jeg"
men det finnes
en finere
livsteknikk:
å glede
seg over
hva andre fikk...!*

EN LITEN HISTORIE OM SPRÅKPROBLEMER

Skogkapellet

En engelsk dame som var bosatt i Tyskland ønsket å tilbringe ferien i en tysk fjellandsby. Hun kunne ikke tysk, og ba derfor skolemesteren på stedet om å hjelpe seg for han kunne litt engelsk. Etter besøket hos skolemesteren kom hun til å tenke på at hun ikke hadde spurt om det var W.C. på stedet. Hun skrev derfor til ham og ba om nærmere opplysninger.

Skolemesteren hadde verken hørt eller sett denne forkortelsen før, og han henvendte seg til landsbypresten som også kunne litt engelsk. Presten fant ut at damen var en from kirkegjenger og at hun gjerne ville vite hvor "Wood chapel" lå.

Han skrev da følgende til den engelske damen:

Deres nåde

W.C. ligger omtrent 10 km. fra det stedet hvor De skal bo, midt inne i en vakker furuskog. Den er åpen hver fredag og tirsdag. Dette er kanskje uheldig for Dem, dersom De pleier å gå regelmessig, men det vil uten tvil glede Dem å høre at enkelte mennesker tar med matpakke og tilbringer dagen der.

Da det kommer mange besøkende om sommeren vil jeg råde Dem til å gå tidlig. Det er meget gode bekvemmeligheter med omtrent 80 sitteplasser. Men selv om De en eller annen gang skulle være for sent ute er det rikelig med ståplasser.

Klokken ringer 10 min. før W.C. åpnes. Jeg vil råde Dem til å gå om tirsdagene, da er det som regel orgelakkompagnement der. Akustikken er glimrende- og selv de svakeste lyder kan høres.

Det ville glede meg å få reservere for Dem den beste plassen, og jeg anbefaler meg til tjeneste.

P.S. Min kone og jeg har ikke vært der på tre måneder og det volder oss ulidelige smerter men veien er dessverre for lang.

Fortellinger frå hospitalet

En pasients erindringer

Overskriften lyder som en påminnelse om gamle dager da allting var så meget bedre eller verre enn i dag. Så får leserne selv bedømme det som blir anrettet. Det kan kanskje smake noen.

Hospitalet er egentlig to hospitaler, - Rikshospitalet og Ullevål Sykehus, og erindringerne er mine egne opplevelser og refleksjoner.

Selv under de beste forhold er det ikke noen fornøyelse å ligge på sykehus. Personalet kan være så dyktige og hjelpsomme/vennlige som bare det (og det var de stort sett), sengene var gode, maten ble servert til faste tider etc., men etter noen uker vil du vekk, - nær sagt for enhver pris.

Rikshospitalet er nytt og bærer preg av det. Fjernsyn på rommet og telefon ved sengen . To værelser som deler toalett/bad, moderne takhøyde etc. På Ullevål var nok standarden mer varierende og virket til dels noe mer slitt. Men allikevel fullt brukbart hvis du er syk.

Men det skal mye til før et sykehus blir trivelig og kan gi et hjemlig inntrykk. En institusjon er og blir det. Og jeg må si, særlig på nevrologisk avdeling på Ullevål med renn i gangene, dunking av metallobjekter i veggene, syke mennesker og pårørende hvor du snur deg og relativt dårlig med tiltalende oppholdsrom da føler en stakkar behov for fred og ro. Og her kan jeg anbefale et enkelt utstyrt rom,- det Stille Rom, bekostet av Odd Fellows loger i og rundt Oslo. Det var en sann glede å trekke seg tilbake der for ro og meditasjon. Selv om jeg aldri traff noen der, - så jeg det var i bruk. Utbrente telys tydet på 10 eller flere besøkende om dagen og det er ikke så dårlig.

Personalet lot alltid til å være i godt humør og møtte deg med smil og vennlighet. De kom i alle kulører, og av mange nasjonaliteter selv om,

naturlig nok, de aller fleste var etniske norske. Etter tre uker i sykehusets vold vil jeg si jeg så aldri annet enn imøtekommenhet og vilje til å hjelpe fra personalet. Jeg la her som vel ellers i samfunnet merke til at eldre pleiere kunne tillate seg å fravike det som antagelig var forskriftene mer enn de yngre gjorde. Stort sett var nok det til pasientenes beste. Jeg må imidlertid si jeg stusset litt over en eldre sykesøster som når hun hadde nattevakt konsekvent ga meg midnattsdosen av medisin ca. kl. 22. Det var vel for å få mest mulig fred om natten.

Mat ble servert hele dagen fra frokost til aftens. Det ble nesten for mye med fire måltider og noe å bite i i tillegg. Når det gjelder drikkevarer ble det for det meste servert vann til middag. Det er mulig man kunne be om noe annet, hvilket jeg ikke gjorde. På den nevrologiske avdeling hvor jeg befant meg i påsken, kunne det også serveres vin ved spesielle dager,- fritt valg mellom rød eller hvit sådan. Der jeg siden kom for rehabilitering var alkohol ensbetydende med utkastelse. Man strakk seg til en lettøl under polsefesten hver lørdag kveld.

Pasienter har ofte pårørende eller venner som besøker dem. Et av mine tidlige barneminner er den store koen som ventet utenfor Ullevål Sykehus på å slippe inn til visittiden. Slike køer forekommer ikke i dag. Besøkende myldrer rundt nær sagt hele dagen selv om det står oppslag både her og der om faste tider for å hilse på. Praksisen er fin for pasientene, men antagelig ikke så ønsket fra sykehuset. vår respekt for regler er kanskje mindre enn før?

Når det gjelder pasientene kunne det vel være så mangt som feilte dem og det kommer jeg ikke inn på. felles for alle jeg snakket med var imidlertid en vilje til å bli friske. Syting opplevde jeg ei.

Til slutt,- det er vanlig å ha med blomster ved sykebesøk. Med all allergi som rir oss tror jeg det er mer populært fra sykehuset om man bringer med seg noe å spise.

Sverre N. Haug

Når du ser tilbake på ditt liv,
vil du oppdage at
øyeblikkene du virkelig
levde, var når du gjorde ting
i kjærlighetens tegn.

HENRY DRUMMOND

Hver handling vi
gjør mot andre -
i kjærlighet,
i medlidenhet, i nød,
i fredsmekling - har
ikke bare en fremtid
den er også evig.

NICOLAS BERDYAEV

På tokt til Horten

Logemøtet den 17. Mars 2004 var plottet inn på terminlisten som vennebesøk til Loge nr. 40 Vern i anledning tildeling av 25 - års Ve Ju.

12 brødre hadde ved påmeldingsfristens utløp tegnet seg på deltakerlisten.

Avreisen fant sted fra Nationaltheatret med buss kl. 1700 i et behagelig og solfylt vårvær. Privatnevnden var som vanlig hjertelig tilstede og serveringen var ypperlig på både frem- og tilbakereisen.

Vår reiseguide, Eks OM Randulf Meyer informerte oss om hvor han hadde sin bopel og om andre interessante ting om Horten by.

Vel fremme ved logelokalene ble vi ønsket velkommen og servert en velkomstdrink.

Innmarsjen i logesalen ved møtets begynnelse ble gjennomført på en bestemt og stilig måte. Etter behandling av de lovmessige saker gikk en over til ut-delingen av veteranjuvelen.

Utdelingen ble foretatt av Eks OM, nå Storrepresentant Øyvind Ødegård på en meget elegant og verdig måte.

Etter tildelingen ble logen lukket og vi gikk senere over til brodermåltidet. Til mat ble det servert svinesteik og karamellpudding med rødvin som drikke til maten. Det ble selvsagt en del taler og hilsener og blant talerne var også Eks SDSS Jens Peder Flakstad som hadde laget en historisk kavalkade om Loge nr. 40 Vern gjennom 50 år.

Dagens møte var det 1.000 i rekken.

Under det sosiale samvær senere på kvelden ble det servert kaffe ^m/avec og praten gikk livlig om fortid, nåtid og fremtid.

Et husorkester spilte til underholdning. Som en kuriositet kan nevnes at far og sønn (jubilanten) deltok i dette.

Tiden går som vanlig fort i godt selskap og plutselig var det på tide å tenke på hjemturen.

Etter å ha tatt behørig farvel, tok vi plass i bussen for retur til Oslo. Vi ankom Nationaltheatret litt over midnatt etter en meget vellykket logeaften.

H.B.R

En manns rikdom er det gode han har gjort for sine medmennesker.

Mahatma Gandhi

EKSKURSJON

Onsdagen den 14. april avholdt vår Loge årets ekskursjon til Stortinget. Uken etter påske er Stortinget alltid stengt, likevel hadde vi klart å få til en avtale denne aktuelle kvelden - snakk om flaks! Det var fremmøte presis kl. 18.00 ved publikumsinngangen i Akersgaten. Foruten brødrene, var også ledsagere og enker invitert, og vi var en stor gruppe som hadde møtt frem til dette interessante arrangementet. Vi ble møtt av den kvinnelige omviseren som tok oss gjennom den strenge sikkerhetskontrollen. Da vi alle hadde kommet gjennom sikkerhetskontrollen og var på plass, startet omvisningen. Omviseren hadde mye interessant å fortelle under vår vandring gjennom det store bygget. Vi fikk blant annet høre mye om historie, kunst, politikk og det daglige livet i Stortinget. Mange syntes det var særdeles interessant å få komme inn i Stortingssalen. Vi fikk også komme inn i Odelstingssalen. Her satte vi oss ned en stund for å hvile bena (man blir sliten av så mye omvisning på en gang). Mens vi satt der gjennomførte vi også en form for "spørretime" - vi stilte spørsmål og omviseren svarte så godt hun kunne. Det var slett ikke alle i vår gruppe som hadde vært i Stortinget før, og spørrelysten var det ingenting i veien med; det ble spurt både høyt og lavt. Da det hele var over førte omviseren oss tilbake til utgangen og sikkerhetskontrollen. Før vi tok et farvel for denne gang, ble om-viseren skikkelig takket med både ord, blomster og applaus. Vi var alle enige om at vårt besøk i Stortinget hadde vært en vellykket og minnerik opplevelse.

Vel ute på gaten igjen besluttet vi oss for å spasere tilbake til våre egne Logelokaler i Stortingsgaten 28, avstanden er ikke særlig lang og været var tilforlætelig. Her hadde Privatnemnden disket opp med god mat og drikke. Det ble et hyggelig måltid med mye sang, fortellinger med vitser og god latter. Etter måltidet slo vi oss ned i salongen hvor den hyggelige praten fortsatte, da med noget attåt. Kvelden ble rundet av for det ble altfor sent.

Jan-U. Sandal

UM

Gjør det i dag, i morgen kan det være forbudt.

Nickan Norheim

Sekretæren informerer

Kjære brødre

Da er en fin vinter med relativt mye snø over. Og hvilken vår vi har hatt !! Nydelig !!!

Året startet med at den "lille matrikkel" ble klar og utgitt. All ros til "redaksjonskomiteen" Hans og Jan Arne som har bidratt til at den har blitt enda mer brukervennlig.

Men for at den fortsatt skal kunne være et godt og riktig oppslagsverk for våre brødre, husk å melde fra om alle personlige endringer.

For at våre registre og fortegnelser til enhver tid skal være korrekt, er det meget viktig at samtlige brødre er flinke til å melde adresseforandringer, nye telefonnummer, nye mailadresser osv.

Alle endringer sendes til sekretær.

Vårens møteaktivitet har vært godt besøkt. Frammøtedeltakelsen har variert fra 26 til 49 prosent, mens den gjennomsnittelig ligger på 39,7 prosent. Og det er bra, men kan bli enda bedre.

Endringer i medlemsmassen:

Br Thor Verner Mårteig døde 16.04.2004, 65 år.

Br Ivar Sorknes har meldt seg ut av vår loge.

Nye brødre:

Lars Henrik Bjerkaas, Uno Stjernstrøm, Knut Iversen og Kristoffer Bergan ble innviet i vår loge den 24.03.2004. Vi ønsker våre nye brødre velkommen.

Forfremmelser:

Brr Lasse Rehder, Bjørn Thorkildsen, Johan Egil Gjermshus og Espen Næss Larsen ble 04.02.2004 kallet til Leiren.

Brr Christian Eisenberg og Knut Håkon Nilsen ble tildelt Det Gode Vennskaps Grad 10.03.2004.

Br Jan Christian Netteland ble tildelt Den Edle Kjærlighets Grad 18.02.2004.

Br Tore Bernt Ramton ble tildelt Den Høye Sannhets Grad 28.04.2004.

Jubiléer - våren 2004

Christian Eisenberg	født 01. januar 1934	70 år
Ivar Egil Steen	født 24. februar 1929	75 år
Rolf Olav Haugerud	født 09. april 1929	75 år

Jubiléer - høsten 2004

Victor Jessen	født 05.08.1929	75 år
Tor Sigurd Jacobsen	født 26.08.1929	75 år
Bjarne Reidar Nilsen	født 18.09.1929	75 år
Reidar Karoliussen	født 21.09.1944	60 år

En riktig god sommer ønskes til alle brødre !!

Med vennlig hilsen i V.K. og S.

Ove M. Nilsen
sekretær